

לנורברט שאהבנו

אנחנו יודעים
שאהבת אותו כמונו.
מלאך משמים.
מי ביקש ממך
לבוא עם נשיקתך
לפני הזריחה,
לתת לו הנשיקה
ולנו הכאב?

אתה שאהבת אותו
כמונו.

מלאך משמים,
לא ידעת

שרצינו להגיד לו
עוד אלפי דברים.

להודות לו

על אלפי מעשים
טובים.

לזכות עוד

באלפי חיוכים
וצחוקים.

אך הופעת

לפני הזריחה

ונתת לו הנשיקה

ולנו הכאב.

יכולת, לפחות,
להזהיר אותנו,
את חבריו
ויקיריו,
בסימן קטן
שבקטנים.
אך זמנך אינו זמננו,
מלאך משמים.
לפני הזריחה
נתת לו הנשיקה
ולנו הכאב.

לזו שהבינה
את מסתורי לבו,
היו נשיקות
פי מליון מתוקות
משלך,
מלאך משמים.
למה באת לפני הזריחה
לתת לו הנשיקה
ולנו הכאב?

איך נתנחם אנחנו
שאהבנו אותו,
מלאך משמים,
שזאת דרכך
להעניק לטובים
ולזכאים
את מתנת היבתך
כאשר באת
לפני הזריחה
ונתת לו הנשיקה
ולנו הכאב.